

LOTUS VIERT HAAR EERSTE VERJAARDAG

Een nieuwe fase!

Na een zwangerschap van 25 weken werd in juni 2011 Lotus geboren. Zo klein als ze was vocht dit meisje voor haar leven. Haar moeder Elly schreef in *Mijn Geheim* een column over Lotus' eerste levensjaar. "Hoe zwaar de weg ook is geweest, het heeft ons ook veel gebracht: geluk, bewustwording, maar vooral dankbaarheid." *Tekst: Elly Godijn - Fotografie: Thijs Knip*

Waar ik vorig jaar alleen maar van durfde te dromen, is nu werkelijkheid. Vandaag is een dag om in een gouden doosje te stoppen: ons meisje viert haar eerste verjaardag! Slingers, ballonnen, een zelfgemaakte *Hello Kitty*-taart en de vlag gaat uit. Het is feest in huize Godijn. Vrolijk kraaiend grijpt ze naar de gekleurde ballonnen. Nicole, Tom en Troy hebben hun spaarcentjes gebruikt voor mooie cadeautjes en helpen Lotus met het uitpakken. Lief.

Angst, hoop en liefde

De aanloop naar de verjaardag is een week vol emotie. Het begint met een vervroegde oproep voor de bronchoscopie in het VU ziekenhuis. Om 's morgens op tijd te zijn, slaap ik de avond ervoor met Lotus in het Ronald McDonald Huis. Zodra ik een voet over de drempel zet, ga ik terug in de tijd. Ik proef de sfeer van toen, het voelt vertrouwd. Het is bijzonder om samen met mijn meisje terug te komen. Op de plek waar het allemaal begon, de strijd van mijn leven.

Mijn gedachten gaan terug naar de slechte prognose bij de geboorte, de prognose die ik niet wilde horen. Het dappere meisje van 770 gram dat keihard heeft geknokt. Hoe zwaar de weg ook is geweest, het heeft ook ontzettend veel gebracht. Geluk, bewustwording, maar vooral dankbaarheid. Voor mijn lieve gezin, de positiviteit en inspiratie die Lotus bracht. Een jaar vol hoop, angst en liefde. Ik kijk terug met een emotioneel, maar rijk gevoel. De bronchoscopie is moeilijk voor een moederhart. Je kleine kindje op de OK doet zeer. Ik ben erbij als ze onder narcose gaat en laat geen traan. Ik wil sterk

zijn voor haar. Vanbinnen huil ik bittere tranen. Met pijn in mijn hart en haar knuffeltje stevig in mijn handen, laat ik haar achter op de operatietafel.

De scopie verloopt naar wens. Ze doet het goed en tegen alle verwachtingen in mag Lotus dezelfde dag naar huis. Wat een goed nieuws! Diagnose: slap kraakbeen in haar luchtpijp dat zich samentrekt bij het ademen. Dat veroorzaakt haar benauwdheid. Remedie? Groter groeien en sterker worden. Komt er geen verbetering, dan zullen ze haar luchtpijp alsnog operatief gaan oprekken. Dat is afwachten. In het nú is het goed.

Tranen van geluk

De rest van de week blijf ik emotioneel. Een week die in het teken staat van het eerste jaar van onze lieve Lotus. Herinneringen spelen door mijn hoofd, het lijkt de dag van gisteren. Lieve woorden ontroeren me intens. Wanneer ik Lotus naar het kinderdagverblijf breng, zorgt een leidster voor ontroering met de woorden: "Het is een voorrecht om voor Lotus te mogen zorgen." Ieder kind is bijzonder, maar ik begrijp wat ze bedoelt. Het voelt voor mij ook als een voorrecht om de moeder van Lotus te mogen zijn. Dat ze bij ons mocht blijven en ons gezin heeft verrijkt met haar ongelofelijk bestaan. Tranen van geluk laten zich niet tegenhouden op deze vroege ochtend. De leidster heeft de juiste snaar bij mij geraakt.

De dag voor de verjaardag ga ik met Nicole, Troy en Lotus de stad in. Om te winkelen en taart te kopen voor de feestelijke dag. Helaas loopt het anders dan gepland. Wanneer we in een schoenenwinkel lopen, moet ik me - met kinderwagen - langs een man

Dit is een dag met 'n gouden randje

wringen. Lichtelijk geïrriteerd denk ik: mijnheer, het gaat niet gemakkelijk, werk eens een beetje mee. Dat dit voor hem een afleidingsmanoeuvre is, komt niet bij me op. Het volgende moment merk ik dat mijn tas weg is. Dat kan toch niet waar zijn? Alles zit erin. Fototoestel vol herinneringen, paspoorten, mijn favoriete bril... Lichte paniek maakt zich van mij meester. Klanten zoeken mee en gelukkig wordt mijn tas gevonden. Nietsvermoedend en opgelucht vervolg ik mijn weg. Geen seconde twijfel, waarschijnlijk van de kinderwagen gevallen?

Bij het afrekenen zie ik echter dat mijn tas overhoop is gehaald. Na een grondige inspectie blijken mijn bankpasjes spoorloos verdwenen te zijn, verder niets. Ik ben bestolen! Is dit het werk van een sociale dief die mij de inhoud van mijn tas gunt? Of dacht hij dat ik de vermissing pas later zou opmerken als hij mijn tas zou laten staan? Zodat hij tijd had om mijn passen te hacken?

'Ach, mijnheer de dief, had u mij op deze beladen dag niet met rust kunnen laten? De dag waarop het vorig jaar allemaal begon. Ik ben een emotionele tijdbom, waarom juist nu?'

Ik blokkeer mijn passen, mijn planning is in de war. Na een telefoontje brengt Fred zijn pinpas en met een zware bal in mijn buik vervolgen we onze weg. Troy is aangeslagen door het hele gebeuren. Mijn mannetje is bang voor de boef. Ik geef hem een knuffel en verzeker hem dat alles goed is. Ik heb geluk gehad, mijn fototoestel met foto's is mij veel meer waard. Bovendien zijn de grootste schatten mijn vier kinderen. Ze zijn me allemaal even lief, met ieder een eigen verhaal. Cynisch wens ik de dief in gedachten veel plezier met de twee stukjes plastic. Wij laten ons feestje niet verpesten door deze laffe daad. Morgen is het Lotus' dag!

Een stralende dag

Na een enerverende week vieren we Lotus' verjaardag. De weersvoorspellingen zijn slecht, maar wanneer ik 's ochtends de gordijnen opentrek, vangt een zonnestraal mijn glimlach. "Dag Sam!" fluister ik zacht. Het voorzichtige zonnetje dat naar binnenglipt, zie ik als een groet van ons kleine jongetje. Ons vlindertje. In onze gedachten zal hij er vandaag ook bij zijn. De hele dag blijft de zon stralen. Al vrij snel is het in ons huis één en al gezelligheid. Lieve familie, vrienden en zwemmende kinderen in de tuin. Lotus is het stralende middelpunt van belangstelling. De hele dag zie ik haar vrolijke snoetje. Als verrassing komen opa en oma, vanaf hun va-

kantie, langs om hun lieve, jarige kleindochter te knuffelen. Zo fijn dat ze deze dag met ons delen. Wat een mooie dag voor een eerste verjaardag. Het is een dag met een gouden randje.

Moe, maar voldaan eindigt de dag voor ons. Samen hebben we een bijzondere dag gevierd. Maar we sluiten ook een bewogen jaar af. Een jaar van angst om te verliezen en van hoop. We gaan een nieuwe fase tegemoet. Hoe zal haar ontwikkeling verder gaan? Heeft ze restverschijnselen overgehouden? Zal het gaatje in haar hart dichtgegroeid zijn? Komt het goed met haar luchtpijp? Heeft het herseninfarct blijvende schade aangericht? Vragen, vragen, waar niemand het antwoord op weet. Alleen de tijd heeft de antwoorden.

Het handje van Lotus houd ik vast, zij zal nooit alleen zijn. Ik wandel graag met haar mee op haar pad!

Wat we wél zeker weten, is dat Lotus ons lieve meisje is. Dat ze perfect is zoals ze is en dat wij ontzettend veel van haar houden. Het handje van Lotus houd ik vast, zij zal nooit alleen zijn. Samen zijn we sterk. Lotus volgt haar eigen pad. En ik? Ik wandel graag met haar mee, op haar pad vol glinsterende schatten.

Met Lotus als inspiratiebron, heeft zij mijn passie - schrijven! - in vuur en vlam gezet. Deze laat zich niet meer doven. Vol vertrouwen bewandel ik de paden die voor mij liggen. Samen met Fred, Nicole, Tom, Troy en Lotus zie ik de toekomst positief in. Dank jullie wel, lieve lezeressen. Bedankt dat jullie een tijdje met ons mee hebben gewandeld. Voor nu een afscheid, maar wie weet zullen onze wegen elkaar nog eens kruisen. Met veel plezier kijk ik terug op mijn tijd bij Mijn Geheim. ■

Wil je het eerste interview met Elly nog eens terug lezen? Ga dan naar www.mijngeheim.nl

Wil je reageren op dit verhaal? Mail o.v.v. '1214 Elly' naar redactie@mijngeheim.nl. Je kunt Elly op haar eigen site blijven volgen: www.ellygodijn.nl